

מ"ת 12527/11/17 - מדינת ישראל נגד צחי בורשטיין

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

22 ינואר 2018

מ"ת 12527-11-17 מדינת ישראל נ' בורשטיין(עציר)

מ"ת 29886-11-17

מ"ת 12526-11-17

מ"ת 12528-11-17

מספר פל"א 502838/2017

לפני כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
המבקשים מדינת ישראל

נגד
המשיב צחי בורשטיין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד צעדה.

ב"כ המשיב: עו"ד עזריאלנט.

המשיב הובא על ידי שב"ס.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים לפי סעיף 21(א) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום בתיק פל"א 12526-11-17 המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראת שוטר, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח.
- על פי כתב האישום, בתאריך 28.5.17 נשפט המשיב בבי"ה לתעבורה בתיק 5324-05-17 ונדון בנוכחותו לפסילה בפועל למשך 24 חודשים.

בתאריך 13.11.17 בשעה 11:50 בערך נהג המשיב ברכב פרטי מ.ר. 72-781-72 ברחוב האלה בכפר טרומן לכיוון היציאה לכביש 453 ושטר הורה לו לעצור ובתגובה האיץ המשיב נסיעתו והשוטרים החלו בנסיעה בעקבות המשיב כשהוא נוסע באור אדום בכיוון נסיעתו ופונה ימינה לכביש 453 ובניגוד לחץ המצויר על הכביש המורה שמאלה בלבד. בהמשך נסיעתו בכביש סטה הנאשם מס' פעמים מנתיב לנתיב מבלי לאותת תוך שהוא מסכן רכבים אחרים. בהגיעו לצומת עם כביש 444 הנאשם פנה ימינה, לא שעה לאור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו ונכנס לצומת בניגוד לחץ על הכביש שהורה שמאלה בלבד. בהמשך, נסע הנאשם על שול ימין ועקף שיירת רכבים תוך שחוצה קו הפרדה לבן.

בכך נהג המשיב ברשלנות ובקלות ראש בכך שברח לשוטר תוך שהוא לא מציית להוראתו, בודעו כי הוא פסול לנהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע ביום 28.6.08 וללא ביטוח.

המשיב הצליח להתחמק מהשוטרים ולאחר מאמצים רבים אותר ביום 27.11.17 ונעצר על ידי קצין משטרה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המאשימה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

בבקשתה ציינה המבקשת, כי המשיב מסכן את שלום הציבור הן בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לו, הן בשים לב לחומרת נסיבות המקרה והן בשים לב לעברו.

המשיב נהג בהיותו פסול לנהיגה לאחר שרישיונו נפסל למשך שנתיים על פי גזר דין מיום 28.5.17 .

המבקשת אף ציינה בבקשתה, כי עברו התעבורתי של המשיב הינו מכביד. הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1995 ולחובתו 55 הרשעות קודמות הכוללות הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, 16 הרשעות קודמות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, הרשעה בגין נהיגה בקלות ראש, הרשעה בגין נהיגה בחוסר זהירות, 3 הרשעות בעבירות מהירות ועוד.

עוד ציינה כי נגד המשיב מאסר מותנה בן 12 חודשים שהינו בר הפעלה.

במישור הפלילי לחובת המשיב 5 הרשעות קודמות בגין הפרעה לשוטר, מתן שוחד, העלבת עובד ציבור ועבירות רכוש בגין אף ריצה מאסרים בפועל.

4. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה וטענה שניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בחלופת מעצר בדרך של מעצר בית בפיקוח.

5. **בחינת קיומן של ראיות לכאורה**

השוטר **מתן קשטיאל** ציין בדו"ח הפעולה שערך, כי ביום 13.11.17 הגיע למקום מגורי המשיב בפעילות יזומה. הוא הבחין ברכב רנו פלואנס כסופה מ.ר. 72-781-72 ברח' האלה יוצאת לכביש 453

ובה גבר יחיד נוהג. השוטר גיא זוהר נהג ברכב המשטרה, והם עמדו עם רכבם בשל אור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם. במקביל אליהם, עמד רכב שבו נהג המשיב. המשיב היה לבד ברכב. השוטר זיהה את המשיב מפעילות קודמת בה נעצר. המשיב פתח את חלון הנהג וגם גיא זוהר פתח את החלון ואמר למשיב: "מה נשמע צח עוד פעם אתה נוהג תעצור בצד והפעם אתה לא בורח כמו פעם שעברה". המשיב ענה: "יא אללה עוד פעם אתם" וסימן עם אצבעו בשלילה ואמר שהוא לא בורח אך למעשה החל בבריחה. השוטר אף ציין בדו"ח כי לאורך המרדף היה בקשר עין עם הרכב שנהג בו המשיב, במהלכו המשיב בצע עבירות תעבורה רבות כגון, פנה ימינה בנתיב שמיועד רק לפניה שמאלה, גרם לרכב לבלום בפתאומיות, פנה ימינה בפניה המיועדת רק לשמאל, עקף בקו לבן רצוף, עקף בדרך לא פנויה כאשר משאית באה ממולו עד שאבד בפניה מכביש 1 לכביש 40.

לדברי השוטר, הוא זיהה את המשיב מפעילות קודמת בה הוא נעצר וכי אין זו הפעם הראשונה שהוא בורח מהמשטרה.

השוטר **גיא זוהר** שגם נכח באירוע ציין בדו"ח הפעולה כי ביום 13.11.17 יצא לפעילות יזומה נגד המשיב ע"ס מידע מודיעיני על המשיב. בשעה 11:50 בערך נראה רכב רנו פלואנס כסוף מ.ר. 72-781-72 ברח' האלון מכיוון ביתו של המשיב יוצא לכביש 453. השוטר זוהר נעמד עם הניידת בנתיב השמאלי במקביל אליו וזיהה את המשיב וכי הוא יחדי ברכב. הוא פתח חלון ימני. החלון ליד המשיב היה פתוח והוא אמר: "אכלתי אותה" וסימן עם הראש. השוטר זוהר אמר למשיב: "צח תעצור בצד ואל תברח הפעם". המשיב סימן עם הבוהן "בסדר" ואמר שהוא לא בורח. השוטר קשטיאל פתח את דלת הניידת כדי לצאת ממנה לכיוון המשיב אך המשיב החל לברוח. במהלך מנוסתו, חצה המשיב צמתים באור אדום, נסע על השול, גרם לרכבים לסטות מנתיבם.

הוא אף ציין, כי חלקו של המרדף אחרי המשיב צולם במצלמה המותקנת בניידת אך עקב תקלה טכנית הופסקה ההקלטה, וכי שמר על קשר עין רציף עם הרכב שנהג בו המשיב לאורך המרדף עד לכביש 1.

ביום 27.11.17 נעצר המשיב ע"ס מספר שוטרים, ביניהם גיא זוהר ומתן קשטיאל. זוהר כתב במזכר שערך כי השתתף במעצר המשיב שישב במסעדה. השוטר מציין כי הגיע אליו בריצה ורצה לאוזקו אך המשיב התנגד והוא נאלץ להפעיל כוח עד אשר המשיב רותק ונאזק.

גם השוטרים מישל גרזדיאנוב, אלי רייכמן, מתן אשר (הצמיד טייזר לגופו), גיא זוהר ותומר סבח מציינים במזכירים שערכו, כי המשיב התנגד למעצרו והיה צורך להפעיל כוח לשם איזוקו.

שני השוטרים גיא זוהר ומתן קשטיאל זיהו את המשיב בוודאות ביום 27.11.17 כמי שנהג ברכב ביום 13.11.17, בצע לכאורה את העבירות המפורטות בכתב האישום ונמלט מהם. די בכך כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית ולהצביע על מסוכנותו של המשיב.

יצוין, כי בחקירתו במשטרה ביום 27.11.17 טען המשיב, כי לא נהג ביום 13.11.17 אך לא זכר מה עשה באותו יום (עמ' 2 ש' 14) ופרטים מהותיים נוספים.

היינו המשיב לא סיפק גירסה כלשהי לגבי מקום הימצאו במועד האירוע נשוא כתב האישום.

זאת ועוד; בסרטון המצוי בחומר החקירה, המתעד חלק מנסיעת השוטרים ביום 13.11.17, ניתן להבחין כי הניידת נסעה בעקבות רכב הרנו ולאחר מכן נעמדה בסמוך אליו. ישנן מספר שניות בהן הניידת עומדת במקביל לרנו ולאחר מכן נראית הרנו כשהיא פונה בפתאומיות ימינה בנתיב בו מותרת פניה שמאלה בלבד, וזאת בניגוד לאור האדום שדלק אותה עת ברמזור. כמו כן ניתן לראות כי חלון הנהג היה פתוח, עובדה התומכת בגירסת השוטרים, כי החליפו דברים עם המשיב והורו לו לעצור. בהמשך הסרטון נראית נהיגתו הפרועה והמסוכנת של המשיב וביצוע עבירות נוספות על ידו במהלך הימלטותו.

לכך יש להוסיף את המזכר שערך השוטר ניצן יהונתן בו תיעד שיחה טלפונית עם המשיב, שנערכה ביום 13.11.17 שעה 12:00 בערך. המשיב התקשר לתחנה ובקש לדבר עם השוטר, והשוטר התקשר אליו חזרה לאחר מספר דקות והתייעצות עם הקמ"ן. בשיחה המשיב החל לבכות בכי תמרורים ואמר: "מה המשטרה רוצה ממני" וכן: "זה אתה שראית אותי בצומת ברכב"? השוטר השיב לו שהוא לא נמצא בטרומן (מקום מגורי המשיב-ל.ש.ש.) ואם ישנה בעיה שיבוא למשרד והעניין ייבדק. בשלב זה שמע את המשיב אומר: "אה, זה לא אתה ראית אותי?? טוב, אז לא משנה?"

היינו, יש באמור במזכר זה כדי לתמוך בגירסת השוטרים, כי הם רדפו אחרי המשיב ולא אחרי אדם אחר.

טענות המשיב בנוגע למידע המודיעיני בעקבותיו יצאו השוטרים לעקוב אחר המשיב, טיבו, חסיונו, קבילותו, משקלו וכל יתר טענות המשיב הנוגעות אליו- מקומן להתברר במסגרת בירור האישומים המיוחסים למשיב בתיק העיקרי.

6. עילת מעצר

ב"כ המבקשת טען, כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד, קמה נגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טענו באי כח המשיב, כי אמנם קיימת עילת מעצר ואולם ניתן בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בפיקוח מפקחים לרבות הטלת ערבויות נוספות.

עוד ציינו ב"כ המשיב את נסיבותיו האישיות של המשיב.

ב"כ המשיב אף ציינו כי בתיק קודם בו שוחרר המשיב לחלופת מעצר בדרך של מעצר בית, לא נרשמו לחובת המשיב כל הפרות ולפיכך, הוכיח כי ניתן ליתן בו אמון.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה, כי קיימת עילת מעצר נגד המשיב בשל מסוכנותו ולאור קיומו של יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב), כפי שיפורט להלן.

7. על פי הקבוע בסעיף 21(ב) לחוק, מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

8. בדיון מיום 10.12.17 הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר וכן לבחון חלופות מעצר וזאת מבלי ליצור ציפייה או התחייבות לשחרור לחלופה אצל המשיב.

בתסקיר מיום 28.12.17 סקרה קצינת המבחן את עברו של המשיב, תולדות חייו, הרקע המשפחתי, עברו הפלילי והתעבורתי וצינה כי המשיב נעדר גבולות פנימיים המגלה קושי להתייבב מול סנקציות חיצוניות ומשפטיות ונוטה לצמצם ממעורבותו הפלילית והתעבורתית. לדבריה, המשיב לא מגלה אחריות לגבי העבירות נשוא הבקשה דן ואינו מעמיק בהתנהלותו העבריינית.

לאור האמור, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון משמעותי להמשך התנהלות בעייתית, לא יציבה וחסרת גבולות במידה וישוחרר.

שירות המבחן בחן מספר רב של בני משפחה וחברים שהביעו הסכמתם לשמש כמפקחים למשיב. אולם שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים יתקשו להתמודד עם רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב גם לאור העובדה כי לא הצליחו למנוע מעורבותו עד כה בפלילים.

לפיכך, קבע שירות המבחן, כי לנוכח רמת הסיכון לפיה המשיב מתנהל באופן חזרתי, בעייתי וחסר גבולות, והערכתו לחוסר יכולתם של המפקחים למנוע הסיכון הנשקף מהמשיב עצמו ולצמצמו, לא המליץ על שחרורו ממעצר.

9. בדיון מיום 11.1.18 טען ב"כ המשיב, כי למרות ההמלצה של שירות המבחן שלא מצאו את המפקחים המוצעים מתאימים, ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב על ידי איזוק אלקטרוני יחד עם פיקוח ועם התחייבות כספית. בנוסף, הוצגו בפניי 2 מפקחים מוצעים נוספים: מר שרון בלחסן, וגברת ברכה אביב.

לאחר שנחקרו בפני ולאור טיעוניהם של ב"כ המשיב, הוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר משלים לצורך בחינת המפקחים המוצעים החדשים הוספת איזוק אלקטרוני וזאת מבלי ליצור ציפייה כלשהי או התחייבות להמשך מעצר בדרך של חלופה כלשהי.

בתסקיר המשלים מיום 17.1.2018 נבדקו מפקחים נוספים ואלו נמצאו מתאימים לפיקוח רציף לצד איזוק אלקטרוני. קצינת המבחן ציינה, כי המשיב מביע קושי בריחוק מהמשפחה וכי מעצרו הנוכחי היווה עבורו גורם מרתיע וקבעה כי האיזוק האלקטרוני מהווה גבול חיצוני, מוחשי וברור למשיב הכולל תגובה ממשית להפרה היכול למנוע הישנות עבירות בתחום התעבורה.

לפיכך, קצינת המבחן המליצה על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני בפיקוח המפקחים המוצעים החדשים.

10. אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירות בהן מואשם המשיב ומסוכנותן המשקפות זלזול בחוק ובבטיחותם של המשתמשים בדרך. המשיב מתעלם מהסכנה הברורה והמיידית הנשקפת מנהיגתו כאשר הוא נוהג בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה תקף שנים ארוכות.

אף מאסר מותנה לתקופה ממושכת של 10 חודשים התלוי ועומד נגדו, ואשר הינו בר הפעלה, והתחייבות על סך 10,000 ש"ח לא היה בהם כדי להרתיע את המשיב.

חומרה יתרה במקרה דנן עולה הן מהתנהגותו הנטענת של המשיב בכתב האישום לפיו הוא לא ציית לשוטר שהורה לו לעצור ונמלט מהמקום, תוך נסיעה פרועה ומסוכנת הן לו והן ליתר המשתמשים בדרך, תוך ביצוע שלל עבירות מסכנות חיים.

יצוין, כי אין זו הפעם הראשונה בה נמלט המשיב משוטרים ולעניין זה ר' כתב האישום בתיק 5324-05-17 וכן פרוטוקול הדיון מיום 28.5.17, המצויים בתיק החקירה.

היינו, המשיב ממשיך לכאורה בביצוע עבירות שכבר נדון עליהם בעבר, אינו מציית לא לגזרי דין שניתנו בעניינו ולא לגורמי אכיפת החוק ועל כן קיימת סבירות גבוהה, כי מעצר בפקא"ל או חלופת מעצר שתוטל על המשיב יפרו על ידו וכי מדובר במשיב שלא ניתן לתת בו אמון.

מסקנה זו מקבלת חיזוק גם מתסקירו הראשון של שירות המבחן, שמציין כי קיים סיכון להישנות עבירות במיוחד בתחום התעבורה וכי המשיב מתקשה לראות את הסיכונים והחומרה שבהתנהגותו.

11. כבר נפסק: **"שחרור לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני מחייבים מתן אמון בסיסי בנאשם כי יעמוד בתנאים ובמגבלות שיוטלו עליו, כמו גם שכנוע כי יש בחלופת המעצר או באיזוק האלקטרוני כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם".** בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' יותם ג'רבי (8.7.2016).

וכן: **"שאלת השחרור לחלופת מעצר תלויה, במידה מרובה, ביכולת ליתן בנאשם אמון. זו מוסקת, בין היתר, מעברו של הנאשם, מהתנהגותו של הנאשם במהלך האירועים נושא כתב האישום ולאחריהם; ומנסיבותיו הפרטניות של המקרה המובא לפתחו של בית המשפט (ראו: בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 15.4.10); בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 22.2.07))."** בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (25.1.2011), פסקה 13.

במקרה הנדון, נראה כי לא ניתן ליתן אמון במשיב שלא יפר תנאי שחרור ואף לא יפר תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני.

בבש"פ 5285/15 מפי כב' השופטת ע' ברון נאמר: "...כוונת המחוקק היא לאפשר לבית המשפט להורות על

מעצר בפיקוח אלקטרוני רק מקום שיש בו כדי להשיג את תכלית המעצר; וזאת על רקע מכלול שיקולים ובהם מאפייניו של הנאשם, מסוכנותו הפוטנציאלית וסיכויי עמידתו בתנאי תכנית הפיקוח אל מול החשש מפני הפרת תכנית הפיקוח על ידו...

אין מקום להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני של מי שמתקיימת לגביו חזקת מסוכנות כאמור, וכי ככלל - מקומו של זה במתקן כליאה".

ועוד נאמר: " לא כל מי שנקבע לגביו כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך של שחרור לחלופת מעצר, עשוי להיות בבחינת "מועמד אוטומטי" למעצר בפיקוח אלקטרוני. "פיקוח אלקטרוני" אינו נוסחת פלא שיש בה כשלעצמה משום מענה למי שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה לציבור ולקורבנות העבירה בנסיבות המקרה. הבדיקה אם בכל זאת יש לסטות מהכלל בדבר מעצר מאחורי סורג ובריח לגבי מי שלא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות שחרורו לחלופת מעצר, תיעשה על רקע מכלול של שיקולים ובראשם מסוכנותו של הנאשם"

12. הלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל .

אולם מאידך, נקבע: "בתקופה בה תאונות הדרכים גובות את מחירן בחיי אדם כמעשה של יום יום, מצווים בתי המשפט להחמיר עם נאשמים מסוגו של העורר, גם על ידי החזקתם במעצר בטרם הורשעו. מנקודת השקפה זו סבורני כי אין תחליף לסכנתו של העורר אלא במעצר ממש, ומכאן החלטתי לדחות את הערר". בש"פ 1753/07 אבו רקיה נ' מ"י מיום 19/03/07 מפי כב' השופט ג'ובראן.

בית המשפט העליון קבע בעניין אבו רקיה הנ"ל כי:

"אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח (ראו: בש"פ 2465/05 סלימאן אלחמידי נ' מ"י (לא פורסם)), אך נסיבות המעשים המיוחסים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק לטעמי את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראו: בש"פ 7047/04 יוסף אלעסאם נ' מ"י (לא פורסם)). לא מצאתי כל דופי בהחלטתו המנומקת של בית המשפט המחוזי. הלכה היא, כי השיקולים לעניין מעצר עד תום ההליכים נוגעים הן למעשים המיוחסים לנאשם והן לנסיבותיו האישיות העשויות ללמד על רמת מסוכנותו (ראו: דנ"פ 2316/95, דנ"פ 2316/95, בש"פ 537/95 עימאד גנימאת נ' מ"י, פ"ד מט416).

ויפים הדברים גם לענייננו.

13. על כן, הנני סבורה כי בנסיבות אלו, מוצדק מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בין היתר, כדי למנוע מהמשיב התעלמות מהחוק והמשך סיכון ציבור המשתמשים בדרך.

בנסיבות המקרה דנן, אי אפשר לסמוך על המשיב שלא יבצע עבירות נוספות עד לבירור משפטו, ועל כן יש הצדקה מלאה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

14. אמנם שירות המבחן המליץ כאמור על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

אולם אצין כי המלצתו של שירות המבחן, אף אם יש בה כדי ליצור ציפייה בקרבו של המשיב אינה מחייבת את ביהמ"ש. שיקול הדעת בהחלטה בדבר מעצרו של נאשם בידי ביהמ"ש, אשר רשאי שלא לאמץ את ההמלצות המובאות בתסקיר, שהינו אחרי הכל אך אמצעי וכלי עזר לשם קבלת אינפורמציה עובר לקבלת ההחלטה.

בש"פ 9189/09 **שלום ימיני נ' מדינת ישראל מיום 20.11.09.**

עוד נפסק, כי המלצת שירות המבחן בתסקיר המעצר הינה בגדר המלצה בלבד, ואין ביהמ"ש כבול אליה.

בש"פ 431/11 מדינת ישראל נ' יחיא מוסטפא מיום 18.1.11.

ההנמקה לכך, הינה כפי שנפסק " [...] **השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם.**"

בש"פ 5309/05 דוד צמח נ' מדינת ישראל מיום 29.6.05 פסקה 6 להחלטת כב' השופטת ארבל.

בש"פ 4114/13 וכן האסמכתאות המובאות שם, בש"פ 2278/08 **קרייבסקי נ' מדינת ישראל** (מיום, 19.3.2008), בש"פ 6982/10 **ארביב נ' מדינת ישראל** (מיום, 6.10.2010) .

15. כפי שקבעתי לעיל, לא ניתן לתת אמון במשיב ולפיכך אין מקום להורות על מעצר בפקא"ל או שחרור לחלופה.

כפי שנפסק:

"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון- מורה על שחרורו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו".

בש"פ 9854/06 **עאטיאס נ' מד"י**, מיום 13.12.06, פסקה 16.

16. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריוח וזאת עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום ו' שבת תשע"ח, 22/01/2018 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

הוקלדעלידיאפרתויוצמן